

חכמים הנקראים בוני עולם (רלצ). וכתיב וחסד יהוה מעולם ועד עולם על יראיו. יראיו בלא אדם וכ"כ עוד וחסד ה' וגוי דהינו

שיראום הם נשואים בסוד עולם ועי"כ הם שלמים בכללות האדם (רלצ).

כהנים מצד החסד יורשים את החסד העליון ויראום הם הכהנים הנשואים שוכנים למדרגת היראה

הבר אחר וחסד יהוה מעולם ועד עולם, אלין איןון בהני דאותו מפטרא דחסד, ואחסינו אחסנא דא דנחתת מעולם דלעילא לעולם דלתתא פירוש אחר על מש"ב החסד שיורד מחסד דז"א העליון אל העולם הזה התיכון. על יראיו, בהני דלתתא, דכתיב, (ויקרא טז) וכפר בעדו ובعد ביתו לאתבללא בבללא דאדם ומש"ב על יראי' פירושם שהם הכהנים הנשואים שלמטה שבזה הם זוכים למדרגת היראה כמש"ב זכפר בעדו ובعد ביתו

אור הרשב"י

ברק למן בית ה' אלהינו אבקשה טוב לך ה'
עו לעמו יתן ה' ברך את עמו בשלום.
(רלצ) כדאיתא ביבמות דף סג עמוד א' אמר אלעוז: כל אדם שאין לו אשה אינו אדם, שנאמר: זכר ונקבה בראמ וגוי ויקרא את שמותם אדם.

(רלצ) ובדאיתא בשלוחי ברכות דף סד עמוד א' אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר וכל בניך למודי ה' ורב שלום בניך, אל תקרי בניך אלא בוניך. שלום רב לאהבי תורה ואין לו מ��ול יהיו שלום בחילך שלוה באրמנוטיך למן אחיך ורعي אדרבה נא שלום

ודרשו חז"ל [רלט] ביתה זו אשתו מאחר שהכהן צריך להיות נשוי בכדי שע"כ הוא יוכל בתואר אדם השלם הכלול מזכר ונקבה (רמ"ק). **וְצִדְקָתָו לְבָנִים בָּנִים,** **מִשּׁוּם דַּזְכָּה לְבָנִים בָּנִים** ומש"כ 'צדקה לבני בני' פירושו שהכהנים זוכים להמשיך את החסד העליון גם לבנייהם ولבני בנייהם עד סוף כל הדורות. **אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, אֵي חֲבֵי, מַהוּ וְצִדְקָתָו, וְחַסְדוּ מִיבָּעֵי לֵיהֶה** ושאל רבי יהודה את רבי אלעזר אם בר' למה כתוב 'צדקה לבני' היה צריך לומר וחסדו מאחר שהכהן ממשיך את החסד לבניו אחרים.

כל כהן שאין לו בת זוג אסור בעבודה כי איןו יכול למתוך את המלכות **אמֶר רַבִּי אֶלְעֹזֶר, הַיִנּוּ רְזֹא רְתִינִין בָּזֹאת,** (בראשית ב) ב' **מְאֵישׁ לְקַחַת זֹאת** אלא השיב רבי אלעזר שזהו הסוד שלמדנו על מש"כ 'בזאת יבוא אהרן אל הקודש' שפירשו שהוא יבוא בכך השכינה הנקרעת זאת, ועל בר' נאמר 'כי מאיש לקחה זאת', דהיינו שהשכינה הנקרעת זאת היא נלקחה מזו'א הנקריא באיש. **וְכַתִּיב** (בראשית ב) **לֹזֶת יִקְרָא אֲשֶׁר, וְזֹאת אַתְּבֵלִילָת בָּאִישׁ, דְּהַיִנּוּ חָסֵד, וְזֹאת נַזְקֵבָא.** חסיד דבר' וכ"ב עוד 'לו זאת יקרא איש' שפירשו שהאשה שהשכינה היא נקרעת זאת והשכינה הנקרעת זאת היא נבלת בז'א הנקריא איש שנבנה ונתקן מהחסדים ולכון יוצא שנוק' נקרעת זאת זו'א נבלת בז'א הנקריא איש שהוא נבנה ונתקן מהחסדים ולכון יוצא שנוק' נקרעת זאת זו'א

* * * אור הרשב"י *

[רלט] בדאיתא בסכתת יומא פרק א' משנה לו שמא תמות אשתו שנאמר (ויקרא ט"ז) **א' רבי יהודא אומר אף אשה אחרת מתקיניין** וכבר בעדו ובعد ביתה זו אשתו

* * * הלימוד היומי *

הזכר נקרא חסד. וּבָגִין בְּךָ דָּבָר דָּאַתִּי מִסְפְּרָא דְּחֻזּוֹרָא דָאַ, אֲקָרֵי חֶסֶד וְלֹכֶן ז"א הזכר שהוא בא מצד הלובן של החסד אז הוא נקרא על שמו חסד. זוֹאת אֲתָקָרֵי צְדָקָה, דָאַתִּיא מִסְפְּרָסְמָקָא. וּבָגִין בְּךָ אֲקָרֵי אַשָּׁה אבל השכינה נקראת צדק שהוא בחינת דין מאחר שהיא באה ונתקנה מצד הגון האדום של הגבורה ומשום כך היא נקראת אשה שהוא לשון אש ודין. וְהִיִּנוּ דְכַתִּיב וְצְדָקָתוֹ, מַאי וְצְדָקָתוֹ וְזהוּ מִשְׁבָּב עַל הַכֹּהֲנִים וְצְדָקָתוֹ וְלֹא וְחַסְדוֹ וְמָה הַפִּירּוֹשׁ וְצְדָקָתוֹ. צְדָקָתוֹ דְחֶסֶד, בַּת זָוָגָן, דָאַתִּבְסָמָא דָא בְּךָ אלא פירשו שהיא המלכות היא צדקה של ז"א הנקרא חסד שהמלכות היא בת זוגו שבזה הם נמתקים זה בזו וע"י שהמלכות היא נמתקת ע"י החסד אז היא שורה על בניו ובניו של הכהנים, ומשום כך לא כתוב צדק שהכוונה אל בחינת הדין של המלכות אלא כתוב וצדקה שהוא נוטריקון צדק ו' שהוא הבדיקה של מיתוק הצדק בחסד ז"א שהוא סוד אות זו. וּבָגִין בְּךָ תְּנִינָן, כָּל כְּהֵן שָׁאַיָּן לֹז בַּת זָוָג, אָסּוֹר בְּעַבּוֹדָה, דְכַתִּיב וּכְפָר בְּעַדּוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ ומשום כך למדרנו שככל כהן שאין לו בת זוג אז אסור לו לעבד בביתה^ק מאחר שבכתוב י'כפר בעדו ובعد ביתו ודרשו חז"ל [ר"מ] ביתו זו אשתו וע"כ הוא יכול לייחד את המלכות ולמתוק

אותה עם החסד (רמ"ק).

אָוֶר הַרְשָׁבָ"י

(ר"מ) בדאיთא ביום פרק א' משנה א' רבי שמא תמותו אשתו שנאמר (ויקרא ט"ז) וכפר יהודה אומר אף אשה אחרת מתקניתין לו בעדו ובعد ביתו ביתו זו אשתו.

הַלִּימּוֹד הַיּוּמִי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טלי' 02-6249000

הכהנים הנשואים שורה עליהם השכינה וכן הם יכולים להמשיך את החסיד
למלכות ומשם לכל ישראל

אמֶר רַבִּי יִצְחָק, מִשׁוּם דְּלִית שְׁבִינְתָּא שְׁרֵיָא, בְּמַאן
דָּלָא אֲנֵסִיב, וּכְהַנִּי בְּעֵין יִתְיר מִפְּלָשָׁר עַמָּא,
לֹאֲשְׁרֵיָא בְּהוּ שְׁבִינְתָּא אמר רבי יצחק שהטעם שכחן שלא נשוי אסור לו
לעבד בבה"ק הוא בגלל שאין השכינה שורה על מי שלא נשוי והכהנים צריכים ביזור
מכל שאר העם שתשרה עליהם השכינה שמכוחה הם יברכו את ישראל. **וּבְיַזְוּן**
דְּשִׁרְתָּה בְּהוּ שְׁבִינְתָּא, שְׁרֵיָא בְּהוּ חִסְדָּה, וְאַקְרָיוֹן
חִסְדִּים. וּבְעֵין לְבָרְכָא עַמָּא ומכיון ששורה בהם השכינה אז שורה
בهم החסיד הממוקד את השכינה מדינה ועי"כ הם נקראים חסידים ומשום לכך הם צריכים
לברך את העם [romo], **הַקְדָּא הָוּ דְכַתִּיב** (תהלים קמה) **וְחִסְדִּיךְ**

אור הרשב"י

וablerך ובן מצינו (מלבים א ח סו) שמהים
וטובי לב וכתיב ויברכו את המלך וบทשובות
הרשbab'a (ח"א סי' פה) בתב ששאל השואל
על דין זה שמצאו כתוב בשם הר' יצחק בר
יהודה דבחן פניו איןנו נושא את כפיו והשיב
הרשbab'a דבר זה לא שמעתי לאחד
מרבותינו מעולם ולא ראיתי לאחד ממחברי
הספרים ואולי מדרש אנדרה הוא אבל לפי
גמראינו איןנו נראה בן שלא הווצר וזה בשום
מקום עכ"ל ואף על פי שדבר קשה הוא
לפстро מקיים שלש עשה בכל יום בטעם
שאינו בתלמוד מכל מקום כיון שהמדרבי

[romo] ובתב הרמ"ק שלבן דוויא כהן נשוי
יכול לברכ ברכת הכהנים אבל קודם לכן
הוא לא יכול לברך מאחר שלא שורה עליו
השכינה והוא לא נקרא חסיד ולבן הוא לא
יכול להמשיך עליו את הברכות.
ומרין כתב בבית יוסף אורח חיים סימן קכח
וזול': כתוב עוד שם במדרבי (סי' התטו)
ובשבלי הלקט בשם רבי יצחק בר יהודה
דבחן פניו איןנו נושא את כפיו כי השroi בלא
אשה שרוי בלא שמחה (יבמות סב) וראוי
לMBERך שהיה שרוי בשמחה כמו שמצינו
ביצחק אחר שאכל בתיב (בראשית כז ז)

הליימוד היומי